

Martinov petelin

Martin je bil revež. Ni imel niti zemlje niti živine, samo kakih pet kur je brskalo po dvorišču, med njimi poglavar perutninarske družine: petelin.

Bogme petelin je bil velik gospod; če je zgođaj zjutraj zapel svoj mogočni kikiriki, je moralo vstati v vasi vse, kar leže in gre: kure so druga za drugo poskakale iz kurnika; ptički so začeli žgoleti; mačke se umivati, gospodar Martin je vstal iz postelje in, pomislite, celo sonce se je moralo prikazati na obzorju in sipati svoje žarke na zaspano zemljo.

Kaj pa šele petelinovo perje! Še celo najbolj ponosni gasilski poveljnik s svojo pozlačeno čelado bi se moral skriti, ko je Martinov petelin dvignil svojo ponosno glavo, okrašeno z velikim rdečim grebenom, nahršil pisano perje, stresel z dvignjenim repom ter samozavestno korakal po Martinovem dvorišču.

Ošabnost pa ni pri nikomur dobra, niti pri petelinu, četudi ima mogočen glas in lepo perje. Pri Martinovem petelinu pa je bilo ravno to hudo, da je bil tako napihnjen, kakor kaka nadičkana mestna gospodična, in se je na vsak način hotel postavljati.

Iz tega vzroka je zapustil Martinovo dvorišče; skozi ograjo se je splazil pred sosedova vrata, da bi se tam gizdaval s svojim mavričastim perjem. A to se mu ni posrečilo. Sosedovi niso verjeli v njegovo nakano. Mislili so, da je prišel zobat. Zaradi tega so ga začeli obmetavati s kamenjem, sosedovi petelini pa kljuvati. Naš petelin je moral bežati, in sicer šepav in zmrevarjen.

»Ali ti nisi rekla, da ne hodi zdoma?« se je smejal Martin, ko je zagledal obdelanega petelina. Toda petelinu je govoril zaman. Čez dva, tri dni je pozabil na svojo nezgodo; spet se je začel hršiti in je na novo poskusil srečo.

To mu je bilo v nesrečo. Soseđa je nahuj-skala nanj psa. Ubogi petelin je le s težavo

skočil čez ograjo. Toda za njim je šlo poslanstvo. Soseđa, jezična Katra, se je postavila k ograji in je s svojim ostrim jezikom začela briti Martinovo ženo, čeprav reva ni imela brade. Obdolžila jo je, da je petelina sama nagnala na njihovo dvorišče. Trdila je, da je videla, ko ga je potisnila skozi ograjo, da celo priseže na to.

Martin je to slišal. Ker je bil zelo miroljuben človek, ni hotel prepira, bal se je tudi, da bi sosedu morda res krivo prisegla zaradi njegovega petelina.

Da bi naredil konec prerekanju, si je nadel boljše obleko, prijel petelina in ga nesel v graščino — v dar.

Graščak je bil zelo bogat; ni ga razveselilo toliko samo darilo, kakor Martinova dobra volja in njegova plemenita miroljubnost. Zato je darilo sprejel in Martina za nedeljo povabil na kosilo.

Pri kosilu jih je bilo sedem: graščak, njegova žena, dva sina, dve hčerki in Martin.

Na mizo so prinesli celega petelina. Gospodar je potisnil skledo pred Martina in mu rekel, da mu da deset oralov zemlje v dosmrtno porabo, če bo petelina spretno razdelil na sedem kosov.

Martin ni bil samo miroljuben, ampak tudi pameten možakar. Prijel je nož in začel petelina deliti.

Najprej je odrezal glavo in jo položil na graščakov krožnik. Pri tem je dejal:

»Gospod graščak je glava družine, njegova torej naj bo petelinova glava.«

»Za glavo pride vrat,« je nadaljeval Martin. »Vrat okreta glavo; vrat torej pripada gospe.«

»Nogi naj imata gospodični, da bosta dobri plesalki.«

»Peruti bom dal gospodoma, da bosta znala dobro pisati.«

Delitev, pri kateri je vse petelinovo truplo ostalo Martinu, je izzvala veselo razpoloženje.

Graščak je držal besedo in je dal Martinu izmeriti deset oralov zemlje.

O stvari so začeli govoriti po vasi. Katra je možu dopovedovala, da če je Martin za svojo petelina dobil deset oralov zemlje, bodo oni dobili za svojih pet petelinov petdeset oralov. Tako dolgo mu je prigovarjala, da je nazadnje zgrabil vse svoje peteline in jih nesel v graščino.

Graščak je tudi to darilo sprejel in sosedu povabil za nedeljo na kosilo.

Na mizo so prinesli pet pečenih petelinov in so vse postavili pred sosedu. Graščak mu je rekel, da dobi lepo nagrado, če jih bo znal spretno razdeliti.

Sosed si ni znal pomagati. Mislil je in mislil, a mu ni nič pametnega padlo v glavo. Nazadnje je izjavil, da petelinov ne bo delil.

Tedaj je graščak dal poklicati Martina. Ta je takoj prišel. Ko mu je graščak naročil, naj razdeli peteline, je vzel v roko vilice in začel:

»Ni popolnejšega števila od treh; jaz bom torej peteline razdelil po številu tri. — Gospod je eno, gospa je eno in petelin je eno, to je tri.«

Pri tem je enega petelina položil pred graščaka in njegovo ženo.

»Gospodični in en petelin je tudi tri.«

Pred hčerki je položil drugega petelina.

»Gospoda in en petelin je tudi tri.«

Pred sina je položil tretjega petelina.

»Petelina, ki sta ostala v skledi, in jaz smo tudi trije.«

Pri tem je dal dva petelina na svoj krožnik.

Tako sosedu ni ostalo nič in so se mu po petelinji pečenki sline cedile.

To je bila kazen za zavist.

★

SMEJTE SE!

Izgovor

Stražnik: »Kaj delate?«

Lopov: »Vem, da ne boste verjeli: našel sem tale kijuč, zdaj pa poskušam na vseh vratih, da bom dognal, kdo ga je izgubil.«

Še ni končala

Petletna Marica je bila od očeta ostro pokarana in se je nato strahovito razjokala. Ko ji je prvič zmanjkalo sape, je vzela mati robec, da bi ji otla solze. »Le pusti,« je rekla Marica, »saj bom še naprej jokala.«

Pri brivcu

Mali Rudi pride k brivcu. »Kako naj te ostrim?« vpraša brivec.

»Tako kot papana: na sredi mi pustite veliko prazno mesto.«

Profesorska

Profesor učencu: »Mirkec, skoči k meni domov po uro. Pozabil sem jo na nočni omari.«

Profesor potegne čez nekaj časa uro iz žepa, jo pogleda in pravi: »Mirkec pa dolgo hodi!«

Spretnost

Gospodar: »Vi bi radi vstopili pri meni v službo. Ali ste vajeni živati?«

Hlapec: »Kar sem živ, sem tako rekoč vedno pri konjih.«

Gospodar: »To je že nekaj, a ne dovolj. Glavna stvar je pri meni prisotnost duha. Če bi na primer skočil tiger iz kletke, kakšne korake bi napravili v tem primeru?«

Hlapec: »Vsekakor dolge.«

Če podkupiš porotnika

V nekem ameriškem mestu stoji pred porotnim sodiščem razbojnik, ki je nekoga umoril. Njegov zagovornik se je na vse načine že pred razpravo trudil, kako bi svojemu varovancu pomagal. Videl je, da je še najboljše, če podkupi kakega vplivnega porotnika. Zato obljubi nekemu porotniku sto dolarjev, če doseže v porotnem zboru, da bo njegov varovanec obsojen samo na 20 let zaradi težke telesne poškodbe s smrtnim izdom, ne pa zaradi umora, zaradi katerega bi moral na električni stol. Pri razpravi je porota res izjavila, da je obtoženec kriv samo težke telesne poškodbe s smrtnim izdom in je dobil 20 let. Po razpravi izroči obtoženec odvetnik porotniku sto dolarjev in se mu lepo zahvali. Porotnik pa pravi: »Zadeva je bila zelo težka. Komaj sem dosegel, da je dobil 20 let. Vsi drugi porotniki so ga hoteli oprostiti vsake krivde in kazni...«

★

UGANITE!

Česa je v Dravi več: kamnov ali rib?

(Rib, ker kamni so v strugi.)

Pred seboj of imamo, pa je se ne vidimo?

(Bodčnost.)

Divja kokoš je znesla jajce na jugoslovansko-turški meji. Kateri državi pripada jajce?

(Noben, ker sploh ni jugoslov.-turške meje.)

Kdo je vodil zarotnike, ko so ustrelili Julija Cezarja?

(Taktar niso poznali smotnika.)

★

IGRAJTE SE!

Nezgorljiv robec

Žepni robec namoči dobro v vodi, ga nekoliko ožmi ter nato pomoči v spirit. Če ga držiš nato n. pr. z vilicami nad gorečo svečo, bo robec gorel, dokler bo kaj špirta v njem; toda zgorel ne bo.

★

KAKŠNO STAROST DOČAKAJO?

Smreka 700—1200 let

Rben: 2000—3000 let

★

POIŠCITE!

Kje je klokan?